

Naši dopisi.

Z Dunaja 20. julija. (*Grof Hohenwart; česki obiskovalci peštanske razstave; grof Bambergerjev zgubljeni sin.*) V Pragi izhajajoči „Národní Listy“, ki so znani po tem, da slišijo tudi travo rasti in prinašajo novice, o katerih se vsemu družemu svetu celó ne sanja ne, poročali so dne 5. in 15. t. m. o nekem shodu vodij desnice državnega zbora, katerega se je razun grofa Hohenwarta in kneza Alfreda Lichtensteina, tudi udeležilo nekaj nemških konservativcev in pri katerem je baje grof Hohenwart izrekel, da je položaj desnice nekako nevaren (bedenklich).

Iz te novice kovali so levičarji takoj kapital proti desnici, dvorni svetovalec Lienbacher jim je tudi takoj prišel pomagat in levičarji jeli so uže peti desnici smrtne pesmi.

Na to pa se je oglasil sicer molčeč grof Hohenwart in je sledeče objavil v dunajskem „Vaterlandu“: V nekem dunajskem listu nahajam članek „Narodnih Listov“, po katerem bi bil imel takoj po sklepu volitev za državni zbor posvetovanje s knezom Alfred Lichtensteinom in pa nekaterimi odličnejšimi nemško-konservativnimi poslanci, čegar pretek bi mi bil dal povod k izreku, da je ves položaj desnice postal nekako nevaren. Temu nasproti prosim Vas izjaviti, da od začetka volitev za državni zbor nisem govoril ne s knezom Alfredom Lichtensteinom, ne z drugim nemško-konservativnim poslanecem, da tudi z nobenim gospodom nisem bil v pismeni zvezi, zato tudi nisem imel povoda k zgoraj omenjeni, po „N. L.“ mi na jezik položeni izjavi ne k okamnelému diplomatičnemu smehljaju, katerega je hotel zapaziti imenovani list pri shodu, katerega ni bilo.“

Tako grof Hohenwart. „Narodni Listy“ pa se bodo otresli in kmalu zopet objavili kako zanimivo raco.

Pred dvema dnevoma došlo je na Dunaj po državni železnico krog 1500 Čehov, ki so šli v Budapešt obiskat tamošnjo razstavo. Dva posebna vlaka pripeljala sta jih na kolodvor državne železnice, kjer jih je srčno pozdravila deputacija tukaj živečih Čehov pod vodstvom državnega poslanca dr. Dostala. S kolodvora podali so se popotniki v Renzovo restavracijo na „Landstrasse“, kjer je svirala godba spremljajoča potnike in pa so prepevali pevci Kolinskega „Sokola“. Napitnic in srčnega radovanja potnikov in vseh mnogobrojnih drugih gostov bilo je mnogo.

Vlansko leto ob tem času izginil je odraščanec sin znanega profesorja Bambergerja, sam tudi uže medicinec tretjega leta. Iskali so ga povsod, posebno krog hriba Raxalpe v Semerinškem gorovju, kamor je bil namenjen, pa vse bilo je brez vspeha, govorilo se je celó o samomoru. — Še le sedaj čez leto in dan našli so kosti, nekaj obleke in take sledove njegove, iz katerih je postalo gotovo, da se je bil ponesrečil pa v drugem kraju onega gorovja, kakor pa je hotel iti.

Prem 12. jul. (*Okrajna učiteljska konferenca. Javna zahvala. Letina. — Konec.*) Največa disciplinarna kazen v šolah sedaj je ta, da se izrednega spridenca iz šole popolno in za vselej izključi; ravno tega pa marsikak malopridni potepuh prav težko pričakuje, ker mu potem več v šolo hoditi treba ni. Ako se ta kazen nad kom izvede, škoduje dobri stvari več nego koristi, ker se s tem še drugi, katerim šola ravno preveč ne diši, pohujšajo in vsakemu šolskemu redu, ker vedó, da se jih našeškati ne sme, trdovratno nasprotovati prično, v čemur jih nebrižni stariši še celó sami podpirajo, da je morejo potem brez strahú pred kaznijo pri svojih delih brez skrbi rabiti. Žalostno, a resnično, ob enem pa tudi pravi odgoji bitko škodljivo je to za celo družbo človeško! Kaj vse more in mora iz takih spridenih

otrok, ko enkrat dorastó, nastati, ni ravno težavno uganiti.

Uradni spisi so sploh v prav dobrem in poštenem redu; le tu in tam se gledé teh še prava natančnost, točnost, taktnost in rednost pogreša. V šolsko kroniko vpisuje naj se le ono, kar v taisto tudi v resnici spada; osebnosti in osebni napadi pa v nji prav nobenega prostora nimajo in imeti ne smejo.

K sklepu svojega poročila priporoča g. nadzornik zbranim konferentom še prav toplo vestnost, natančnost in vstrajnost pri spolnjevanji dolžnosti svojega prevažnega, težavnega, a imenitnega poklica. Edinost, zaupnost, prava ljubezen, odkritosrčnost in bratovska sloga naj vedno med njimi vlada, jih podpira in vodi k dosegu pravega smotra in zaželjenega cilja njihovega stanovskega poklica. Res zlate besede, katere naj bi tudi ne prestando svoj prekoristni sad na blagor vsem skupaj v polni meri obilno rodile!

Naši p. n. gospodje sobratje črnomeljskega okraja pozdravili bili so nas med tem po svojem gosp. nadzorniku telegrafično tako-le: „Bratski pozdrav zbranim tovarišem!“ Jeršinovec. Prec na to odzdravilo se jim je isto potjo.

Gosp. nadzornik navaja še šolo se tikajoče postave in razglase izšle med časom lanske in letošnje konference naše. Slednjič pové tudi še nazočim, da se prav dobra črna barva za šolske table dobi v Ljubljani pri g. Hauptmanu, lastniku tovarne za oljnate barve; 1 kilogram te barve stane 2 gold. 90 kr. S to barvo more vsak učitelj obdrgnjene šolske table brez posebne težave in truda iz nova sam nategniti in počrniti.

Sedaj pridejo poročevalci na vrsto. Točko: „Sestava podrobnega načrta in navoda za poduk v realijah z ozirom na postavo iz dne 2. maja in ministerijalne naredbi iz dne 8. junija 1883. leta ter z ozirom na potrebe v našem šolskem okraju“ obdelujeta gospoda poročevalca Kalin in Kavčič; prvi razpravlja dotično stvar o eno- in dvorazrednih, razdeljenih in nerazdeljenih ljudskih šolah, drugi pa o tri- in četirirazrednicah.

Za točko: „Kratka, jedrnata in temeljita splošna razprava o šolski higieni (zdravstvu)“ določi žreb g. Fr. Mrcino kot poročevalca.

Vsi trije gg. poročevalci so svoje naloge prav častno in pohvalno izvršili. Debata pri teh razpravah bila je precej obširna, strogo stvarna in mirna.

Naši okrajni učiteljski bukvarnici ste letos v jako ugodnih položajih; ona v Postojni, katera sedaj obsega vsega skupaj 556 knjig v 694 zvezkih imela je dohodkov 160 gold. 62½ kr., stroškov pa 112 gold. 91 kr., toraj je preostanka 47 gold. 71½ kr.; ona v Vipavi pa, katera šteje 536 knjig v 568 zvezkih, imela je dohodkov 57 gold. 39 kr., stroškov pa 32 gold. 15 kr. s preostankom 25 gold. 24 kr. Te račune pregledala in odobrila sta gosp. učitelj Dimnik in gospodičina učiteljica Levstik.

Stalni odbor in knjižnični komisiji ostali so „per acclamationem“ prejšnji.

Prečitala in podpisala se je tudi peticija do visokega deželnega zbora kranjskega o gmotnih zadevah ljudskih učiteljev, katera obsega šest toček.

Gosp. nadučitelj Gašperin nasvetuje, da se tukajšni okraj po farnih in šolskih občinah opiše ter opis ta sè zemljevidom vred na svitlo dá. Nasvet bil je soglasno sprejet, a ob enem pa tudi vse potrebno ukrenjeno, da se stvar obistini.

Gosp. nadzornik zaključi zborovanje okolo 1 ure popoldne s trikratnim „slava“ na presvitlega cesarja, na kar konferenti navdušeno še veličastno „avstrijsko himno“ zapojó.

Naš vrli in p. n. c. kr. okrajni glavar gosp. Anton Globočnik izplačal je potem še konferentom potnino. Bog ga živi još brezbrojnaja leta!

Skupno kosilo bilo je v narodni gostilni gospoda Vičiča; postrežba bila je prav okusna in dober kup.

Zaupno-bratske pogovore dičile so tudi navdušene napitnice. Prva, izvršena po našem c. k. okrajnem šolskem nadzorniku gosp. Iv. Thumi, veljala je našemu presvitlemu cesarju; odmev bil ji je trikratni frenetični „živio“ in „slava“. Napivali so dalje gg.: M. Zarnik gospodu nadzorniku Thumi, Stipko Jelenc gosp. c. kr. okrajnemu glavarju Globočniku; Ivan Lavrenčič, duh. pomočnik postojnski, slovenskemu učiteljstvu; Franjo Mrcina vrli narodni duhovščini; Ivan Okorn pa slogi med duhovščino in učiteljstvom rekaje:

„Da dosežemo in dovršimo svojo prevažno nalogo,
Bog živi duhovščine in učiteljstva nerazrušeno s! go!

In tako nam je ta dan prave bratovske edinosti in zaupanja, katerega je v resnici Gospod naredil in kakoršnega se podpisani pri enakih prilikah skozi celih 14 let sem v tem okraju še ne spominja, le prehitro preminol in potekel, da se je bilo treba ločiti na vse štiri vetrove. Toda prijeten spomin na ta dan bode pa gotovo vsakemu nazočih neizbrisljiv ostal.

Tukajšnja šola ima v svoji kroniki zopet dva blaga dobrotnika na novo vpisana. Dne 21. junija t. l. podaril je g. A. Ž., vstrajni dobrotnik naše šole mali „telephon“, vreden 2 gold., kot inventarni dar tukajšnji šoli.

Danes prejelo se je pa od sl. c. k. kmetijske družbe kranjske pismo iz dne 9. t. m., št. 572, v katerem nakazalo se je za marljivo pokončevanje škodljivih mrčesov tukajšnji šolski mladini 10 gold. nagrade iz dotične državne subvencije. Za ta znesek naročilo se bode pri sl. društvu „Narodna šola“ za mladino raznega šolskega blaga.

Obema blagima dobrotnikoma izrekam s tem v imenu šolske mladine in cele šolske občine najiskrenejšo in najsrčnejšo zahvalo. Bog ju živi, blagoslovi in milostno ohrani! Slava obema skupaj!

Letina tukaj letos sploh še precej dobro kaže in obeta, kmetovalcu trud dobro povrniti. Češnje oprodile bile so obilnih in okusnih sadežev. Sena bode memo lanskega leta dosta več. Ozimna in jara žita so lepa, le tu in tam nekoliko redka in sentjava, gomoljine in sploh okopavine so do sedaj jako čvrste; češpljevo drevje je po nekaterih legah s sadeži kar nasuto. Hrušek bode še precej veliko, a jabolk pa skoraj nič, ker so lansko leto močno cvetela in tudi nekoliko rodila.

Trta izrašča se v lep in krepak les; grozdje je redko, a ocvetelo je ob najugodnejšem vremenu; kar bode pridelka, bode upno dober. Filoksere po teh krajih do sedaj, hvala Bogu, še ni; pač pa se tu in tam napoveduje zopet polagoma škodljiva „perenospora viticola“.

Skoraj slednji dan ob svojem času malo pogrmi in dež nekoliko ljudi pri sušenji sena postraši, a dosedaj se je še vsa pokošena trava v seno lepo in o pravem času posušiti mogla, a to (seno) se pa pod streho spraviti dalo. Sploh rečeno: vreme bilo je do sedaj v tem mesecu jako ugodno in povoljno. Le mili Bog naj nas pred točo in drugimi elementarnimi silami tudi v prihodnje dobrotno obvarovati izvoli, pa bode letos po šestih sporednih slabih in nerodovitnih letih zopet enkrat na sploh precej dobra letina. Bog jo tudi skoraj daj; potrebno je je uže vse!
M. Rant.

S Cola 10. julija. (Dobro sredstvo za vinjene in zaspane voznike) iznajdel in naredil je kovač in bivši župan Andrej Rován na Colu, namreč da si zamore vprežena živina, konji, voli itd. sama voz zavreti ali „zajlafati“. Pa tudi za ročne voziče je omenjena naprava

kaj koristna in sicer tako, da zamore sredni junak z eno roko v najhujšem klancu 10 centov teže nazaj držati in še celó popolnoma ustaviti. Toraj je ta stvar vredna priporočila in kdor bi se za-njo zanimal, naj se k omenjenemu izumitelju potruži, ker on gotovo vsakemu rad postreže.

Eden, ki je stvar ogledal.

Iz Ljubljane 22. julija. — Ideja ustanovitve „krajcarske podružnice“ padla je na rodovitna tla. Pretekli ni še mesec dni, odkar se je razpečatila prva knjižica, oziroma odkar so se po časnikih naprosili poverjeniki, uže se je oglasilo toliko rodoljubov, kateri radovoljno prevzamejo ta narodni posel, da lahko, zadovoljni s prvim vspehom dalje delujemo. Toda lepši bo ta, če bolj vstrajno delujemo, da dosežemo toliko hitreje zaželjeni cilj, gradenje „Narodnega Doma“ v Ljubljani, in ta cilj bomo dosegli, ako nas slovenska inteligenca ne samo denarno podpira, temuč se tudi oglašča za poverjeništvu. Kolikor uradov na Slovenskem, bodi-si katere koli stroke, toliko središč za pobiranje prostovoljnih doneskov bi moralo biti. Knjižica bi se koj razprodala, kajti 1. dne vsacega meseca sleherni uradnik žrtvuje lahko 10 kr., kedar dobi svojo plačo. Tako so delali Hrvatje za svoje kazališče, posnemajmo jih tudi mi uradniki ter položimo vsaki mesec desetico na oltar domovine. Zaradi tega bi predlagal, da se pri vsakem uradu naroči knjižica z markami po 10 kr., in eden naj prevzame poverjeništvu. Če kdo blagovoli več dati, tem bolje. Ako se priprosto ljudstvo, kakor smo čitali o slovenskih delavcih v Ljubnem, zanima za to narodno podjetje, tem bolj je zavezana inteligenca z dobrim izgledom pravo pot pokazati. Naj se vendar enkrat pokaže sloga pri nas Slovencih in ne dajmo se osramotiti od svojih nasprotnikov.

Kakor pri nas uradnikih, naj bi se tudi po raznih stanovih ustanovljale poverjeništvu, kajti pri najbolj resni volji je skoro nemogoče za jednega človeka v kakem kraju nagovoriti vsacega za doneske. Toraj, dragi rojaki, na noge, ne udajmo se, ter pokažimo, da slovenska sloga tudi nekaj velja. In če se nam posreči ta narodna ideja, prepričan sem, da se plodonosni nasledki ne bodo le v tem kazali, da zgradimo „Narodni Dom“ v Ljubljani, narodna zavest se bo tudi krepila, kajti k temu delu pripomogel bo ves slovenski svet, od najviše do najniže stopinje.
Uradnik.

Iz Ljubljane. — Dr. Friderik Keesbacher imenovan je, kakor uradno naznanja današnja „Laib. Zeitung“, za svetovalca in zdravstvenega poročevalca pri c. k. deželni vladi kranjski. — To je najnovejša in najpomembnejša novica, katero imamo zabiležiti za čas vlade grofa Taaffejeve in predsedništva barona Winklerja v deželi. — Dr. Keesbacher je med vsem slovenskim narodom predobro poznan, zato pa nam ni treba dodajati nikakoršnega pojasnila — imenovanje samo govori jasno dovolj, in pojasnuje še marsikaj družega!

— **Mestni odbor ljubljanski** zboroval je včeraj zvečer ob 6. uri in je reševal sledeči dnevni red: I. Naznanila prvosedstva. II. Volitev enega zastopnika mestnega odbora v upravni komisijon za lokalno realkino zaklado. III. Volitev treh članov mestnega zastopa v stalni mestni zdravstveni svet. IV. Policijskega odseka poročilo o gradnji mestne bolnice za slučaje epidemčnih boleznij. V. Šolskega odseka poročilo a) o določitvi prostora za gradnjo poslopja mestni petorazredni deški šoli; b) o rešitvi priziva ljubljanske mestne občine na ministerstvo zoper c. kr. deželnega šolskega sveta kranjskega naredbo z 12. julija 1884. l. št. 1324 (poučni jezik mestnih ljudskih šol); c) o dopisu kranj-

ške hranilnice v Ljubljani gledé neke zamene učnih sob c. kr. velike realke. Tajna seja: Finančnega odseka poročila o prošnjah itd.

— Šolsko poročilo ljubljanske višje gimnazije za minulo šolsko leto obsega: 1. „Ueber den Sensualismus des Philosophen Protagoras, von Dr. Oscar Gratzy“, 2. „Schulnachrichten vom Director.“ Vsa knjižica obsega 82 strani, prva razprava sama pa 48 strani. Učiteljev podučevalo je zaukazane predmete 30, nezaukazane pa 4. — Na vsi gimnaziji bilo je koncem leta učencev 718, med temi Ljubljančanov 146, sicer Kranjcev 475. Po narodnosti bilo je Slovencev 562, Nemcev 139, Lahov 10, Hrvatje 4, Čehi 3. — Po veri bili so vsi — razun treh — katoličani. Po napredku razvrstijo se učenci: 62 pohvaljenih, 455 z dobrim redom, 87 jih sme ponavljati preskušnjo, 67 ima dvojko, 40 pa trojko. — Šolnine se je plačalo za učence 8882 gold. Ustanov vživalo je 127 učencev in ustanove sprejete znašale so svoto 10.835 gold. 58 kr. — Izpraševanje zrelosti prestalo je lani 36 učencev, ki so se podali v različne stanove. Za letošnje izpraševanje zrelosti oglasilo se je 38 učencev.

— Tržaško c. k. gimnazijo obiskavalo je v minulem letu 424 učencev, med temi 143 Nemcev, 144 Lahov, 101 Slovencev, 17 Hrvatov, 3 Grki, 5 Armencev in 1 Anglež.

— Od novomeške višje gimnazije došlo nam je letno poročilo, katero obsega: Die Platonische Anamnesis von Gustav Stanger, in: Schulnachrichten vom Director.

Iz šolskega poročila posnamemo, da je bilo koncem leta na tej gimnaziji 129 učencev (2 menj, kakor preteklo leto), izmed teh je bilo vredjenih z odličnim napredkom 11, z dobrim 78, ostali učenci pa s slabim napredkom. Po narodnosti bilo je Slovencev 125, Nemci 3 in 1 Srb. Šolnine so plačali 1176 gold., podpor iz ustanov pa se jim je izplačalo 1425 gold. 59 kr. Izmed 5 učencev, ki so se minulo leto oglasili za izpraševanje zrelosti, prestali so to izpraševanje 3. Letos pa se je za to izpraševanje oglasilo 7 učencev, katerih so 3 odstopili, od ostalih pa so prestali trije, med njimi eden z odlikovanjem. Učencikov podučevalo je 14 zaukazane predmete, nezaukazane pa 3.

— Iz poročila prve mestne peterorazredne deške ljudske šole v Ljubljani posnamemo, da je tam pod vodstvom ravnatelja in nadučitelja g. A. Praprotnika bilo 8 učiteljev, ki so v 5 razredih podučevali 495 učencev, med katerimi je 444 Slovencev, 43 Nemcev, 4 Lahi, 2 Srba, 1 Hrvat in 1 Čeh. Za višji razred sposobnih spoznanih je bilo 360, nesposobnih pa 130.

— Iz letnega poročila druge mestne peterorazredne deške ljudske šole pod vodstvom ravnatelja g. L. Belarja posnamemo, da je na njej podučevalo 10 učiteljev, koncem leta 703 učencev, razun 45 Nemcev vsi Slovenci, med katerimi je bilo za višji razred sposobnih izrečenih 452, nesposobnih pa 239.

— Za učence živinozdravništva s Kranjskega deželni odbor kranjski razglašá: Za učence s Kranjskega izpraznjena je na c. kr. živinozdravniški šoli na Dunaji ustanova letnih 300 gold. Prošnjiki za to ustanovo morajo dokazati, da so dostojni na Kranjsko, da so z dobrim vspehom dovršili 6 razredov gimnazije ali realke, da so zmožni slovenskega in nemškega jezika in da so spolnili 18. in še ne prekoračili 26. leto starosti. Poduk traja tri leta. Učenci se imajo za vsprejem prvi teden oktobra pri ravnatelji živinozdravniške šole na Dunaji oglasiti. Prošnjiki za to ustanovo naj svoje s krstnim listom in šolskimi spričali podprte prošnje do 20. avgusta leta 1885. vložé pri deželnem odboru kranjskem.

— Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“ v Ljubljani sme imenovati vspeh svojega delovanja v prvem tednu velikansk; v tem kratkem času razposlalo in razdelilo se je med narod knjižic z markami za 30.000 udov. Misel, po malih rednih, mesečnih doneskkih skladati darove za „Narodni dom“ je bila sprožena uže večkrat tu in tam, ter tudi izvršena, a te male družbice zgubile so navadno kmalu veselje, ker niso našle posnemanja. Jednotne uprave in žive agitacije je manjkalo, da bi se bila izvršila ta lepa misel. Zato je pa odbor krajcarske podružnice „Narodnega doma“ to reč v svoje roke vzel. Namen osnovateljem te podružnice je, pridobiti vsacega Slovenca svojim udom. Če se to tudi ne dá tako natanko izvesti, da le vsak zaveden Slovenec svojo dolžnost izpolni ter plača toliko krajcarjev na mesec, kolikor mu je mogoče in če vsak pridobljen ud nagovori in pridobi družega uda, bode kmalu toliko mesečnih doneskov, da pride na vsacega Slovenca krajcar. Če pomislimo, kako malo je taci Slovenk in Slovencev, ki ne utegnejo dati na mesec krajcarja, in koliko je taci, ki lahko dajejo na mesec tudi več, na pr. 10, 20, 50 in 100 krajcarjev, smemo biti prepričani, če vsi svojo dolžnost storijo, da imamo v teku leta 100.000 gold. Mogoče nam je doseči tak lep vspeh, a treba je, da nihče ne zaostane v svoji narodni dolžnosti. Narodnjaki naj delujejo, da dobi vsako mesto, vsaka vas in vsako selo ne le po jednega poverjenika, ampak po več. Narodna društva, slovenska duhovščina, razumništvo in slovenski dijaki naj nas podpirajo, kolikor je v njihovi moči, in kmalu imeli bomo ponosni „Narodni dom“. Ker v mestih in bolj premožnih krajih udje pristopajo, ki na mesec po 10 do 100 krajc. plačujejo, izdal je odbor knjižice z desetkrajcarskimi markami. Toraj, dragi sorojaki! vsak, ki bere te vrstice, oglesi naj se poverjenikom podružnice, in doposlala se mu bode brezplačno poverjeniška knjižica z enkrajcarskimi, ali pa, če želi, z desetkrajcarskimi markami. Naslov se glasi: Krajcarska podružnica „Narodnega doma“ (Dr. Josip Staré) v Ljubljani.

— Novi knjigi. „Kranjska mesta“, po raznih virih sestavil P. Florentin Hrovat. Z nekaterimi podobami, tiskal in založil J. Krajec, Novomesto 1885 — je knjižica, v kateri g. pisatelj na 136 stranéh popisuje kranjska mesta: Ljubljano, Kamnik, Kranj, Loko, Radovljico, Idrijo, Lož, Višnjogoro, Novomesto, Kostanjevico, Krško, Metliko, Črnomelj in Kočevje. Knjiga je sicer ponatis iz „Vrteca“ in tedaj pisana za mladino, pa bo vendar-le vsakemu dobro došla. Podobe nahajamo v njej od mest: Kamnik, Novomesto, Kostanjevica, Krško in Metlika.

Druga knjižica ima naslov: „Mladini“. Spisal Miljenko Devojan. Novomesto 1885. Tiskal iz založil J. Krajec. Ta knjižica obsega na 90 stranéh: „Materino oko“, „Mato“, „Hromi Jurij“, „Petričev Blažek“, „Stanko“, „Na sveti večer“, „Sestri“ in „Božidar“. Prve dve ste pesmici, ostale pa povestice.

— Nove maše imeli bodo letos sledeči novoposvečeni mašniki: Gosp. Bulovec Mihael 9. avgusta v Radovljici; g. Erzar Matija 15. avgusta v Cerkljah; g. Klemenčič Mihael 26. julija na Blejskem jezeru; g. Pakič Marka 26. julija v uršulinski cerkvi ob 6. uri zjutraj v Ljubljani; g. Pehani Alojzij 27. julija pri sv. Jakobu v Ljubljani; g. Ščinkovec Avgust 26. julija v Kamniku; g. Ambrož Janez 26. julija v cerkvi Jezusovega Srca v Ljubljani ob 8. uri zjutraj; g. Kos Josip 26. julija v Šmihelu pri Novem Mestu; g. Kramarič Josip 26. julija pri sv. Jakobu v Ljubljani; g. Kunaver Janez 9. avgusta v frančiškanski

cerkvi v Ljubljani; g. Mali Anton 20. julija na Rožniku ob 9. uri dopoludne; g. Pavlič Janez 2. avgusta v Kranji; č. o. Hirsch Henrik, frančiškan, 2. avgusta v frančiškanski cerkvi v Kamniku; čast. o. Skuhala Teodozij, frančiškan, 26. julija v frančiškanski cerkvi v Kamniku.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Včeraj pripeljal se je, kakor delj časa uže vsako leto nemški cesar Viljem v toplice Gastein, kjer ga namerava čez nekaj časa pozdraviti naš cesar, nemški cesar pa potem našega v Işlu.

Tudi z ruskim carom sošel se bo naš cesar na Češkem ali pa pride tje tudi nemški cesar, še ni gotovo, govori se pa, da knez Bismark gotovo tje pride. — Naši ministri odhajajo in zopet prihajajo na Dunaj, navzočih je tam redno toliko, da redna opravila ne zastajajo. Včeraj odpeljal se je trgovinski minister baron Pino na Koroško, vrnil pa se je zopet na Dunaj ministerski predsednik grof Taaffe. O naučnem ministru ne čuje se zadnje dni nič več. — Pri tukajšnji deželni sodnji vršijo se različne konečne obravnave zaradi letošnjih goljufij pri tukajšnjih denarnih zavodih. Zoper znanega Kuflerja je baje preiskava tudi uže dokončana.

Gradec. — Tukajšnje namestništvo razpustilo je velikonemško gnezdo „Deutscher Verein“, ker je prekoračil meje po njegovih pravilih pristoječih mu pravic. Po našem mnenju moralo bi se to zgoditi tudi na mnogo drugih krajih in nasproti vsem onim nemškim društvom, v katerih se goji velikonemški, protia vstrijski duh, vrh tega naj bi pa tudi kazenske sodnije kolovodjem takega početja malo pokazale one paragrafe našega kazenskega zakonika, ki govore o veleizdajstvu in enakih hudodelstvih, toda zgoditi bi se moralo to z golo, krepko roko in ne gledé na imé in stan osebe, potem bo kmalu zadušena ona za Avstrijo sramotna kuga, ki se sedaj skuša širiti v nekaterih deželah naše lepe države.

Budapešt. — Velika družba českih obiskovalcev tukajšnje razstave bila je slovesno in presrečno sprejeta. Zastopniki mesta, države in komisije za razstavo in pa tukajšnje „Češke Besede“ pričakovali so goste z brezštevilnem množico ljudstva na bregu Donave, kjer so se vršili prvi presrečni pozdravi in odzdravi z zahvalami v madjarskem, českem in nemškem jeziku.

Po pozdravih odpeljali so se gostje v preskrbljena jim stanovanja. Enako so se po tem vršila pozdravljanja v razstavi sami, potem pa so se gostje razdelili in si v skupinah ogledovali razstavo, vinske zaloge, velki svinjski terg v Kobaniji. Povsod povdarjala se je vzajemnost med Čehi in Madjari in skupno prizadevanje za mogočno skupno domovino avstrijsko-ogrsko. Čehi izrekli so svoje veselje nad častnim sprejemom in gostoljubno prijaznostjo Madjarsko, in pa zadovoljnost o lepem napredku tamošnjih narodov, čegar živa priča je krasna razstava. — Enako srčno pozdravljajo tudi tukajšnji časniki brez izjeme česke goste. — Ni dvomiti, da bode tako prijazno dotikanje obeh naših mogočnih narodov tudi v političnem oziru imelo prav dobre nasledke.

Hrvatska. — Predsednika ogerske in hrvatske regnikolarne deputacije sta te pismeno zedinila, da bi bil za shod in posvetovanje deputacij najugodnejši čas koncem meseca septembra ali začetkom meseca oktobra. Razpravljati ima ta deputacija, kakor znano, mnogovrstne, zelo resne pritožbe Hrvatske zaradi rušenja nagodbe po oblastnijah madjarskih. Zelo dvomljivo je, jeli

bo deputaciji mogoče poravnati ojstra nasprotja med narodoma.

Nemška. — Vprašanje, kdo bo naslednik umrlega barona Manteuffelna pri namestništvu alzaskim je rešeno. Odločen je za to mesto dosedanji nemški poslanik v Parizu knez Hohenlohe, ki je uže tudi obljubil sprejeti to težavno in kočljivo mesto. Neprijetne skušnje, katere knez Bismark dela, pri teh od Francoske odtrganih deželah, morale bi mu biti v svarilo, segati še po družih deželah. Te dni bila je govorica, da se hočeta knez Bismark in grof Kalnoky razgovarjati o tem, kako bi se poravnala gospodarska nasprotja nastala med našo in nemško državo vsled povikšanja nemške carine. — Posebnega vspeha pa si od tega razgovora nihče ne pričakuje, ker Bismark gotovo ne bo povedal našemu Kalnoky-u, kako popraviti ono po njem nam prizadeto škodo, — zato pa, da bi se naša država in Nemška združile v eno carinsko skupino ne bo nihče govoril razun Schönerer-Knotzjanov, tedaj moramo se mi staviti popolnem na tla lastne koristi in v kolikor bi ne bila očitvidna naša škoda, Bismarku vračati prav po njegovi lastni meri in z njegovim lastnim orožjem. Ako Bismark v Nemško zapira pot naši živini, našemu lesu, našemu žitu itd., imamo pa tudi mi dolžnost, onim pridelkom in izdelkom, za katere naša država plačuje brez nujne potrebe največe svote — zavreti uvažanje. V kolikor se tiče izrekoma izdelkov, namestili se bodo prav v kratkem z enakimi domačimi izdelki. Skušnja uči, da obrtnije hitro znajo prekoračiti take zapreke in se preselijo tje, kjer imajo največ in najboljšega kupca. — Sicer pa bo po nemški carini najhujše prizadeta ogerska polovica tudi znala odgovoriti na silovitosti nemškega kancelarja.

Francoska. — Vojne zadrege, ki so nastale v daljnem Anamu še niso odstranjene in tudi ni pričakovati, da bi se odstranile kmalu, vlada in vojskovodji francoski bodo zadovoljni, ako se le za trenutek odkrižajo vedno preteče jim nevarnosti. Prisvojiti si Anama ne smejo vsled mirovne pogodbe s Kitajci, — tega pa so se tudi prepričali, da nimajo ne Kitajci, ne Anamci ali drugi tamošnji narodi navade — ostati mož beseda.

Sicer pa ima vlada sedaj na vse kola opraviti s pripravami za nov državni zbor. Te se imajo razpisati ali za 16. dan avgusta, kakor sedaj namerava vlada, ali pa, ako se spolni želja večine poslancev: dne 27. septembra. Po vsi deželi pa so se pričele že volilne borbe, vse stranke prizadevajo si pridobiti več tal — in zavernikov, ki so ji po mišljenji vsaj sorodni. Vsi časniki pa, ki opisujejo dosedajne izjave pomenlivejših strank in oseb med francoskimi politikami, trdijo soglasno da ni ne ena izjava večjega političnega pomena in ne ena oseba taka, da bi se javna pozornost nanjo ozirala z večjo, kot navadno pozornostjo.

Ta teden pričelo se je v Parizu posvetovanje tako imenovane denarske konference (Münz-Conferenz), pri kateri je minister Freycinet pozdravil zastopnike raznih držav in izrekel odkritosrečno željo Francoske, da bi se pogodba iz leta 1878., katera koncem tega leta preteče, ponovila z nekaterimi dostavki.

Žitna cena

v Ljubljani 15. julija 1885.

Hektoliter: pšenice domače 7 gold. 15 kr. — banaške 7 gold. 80 kr. — turšice 5 gold. 50 kr. — soršice 6 gold. 53 kr. — rži 5 gold. 85 kr. — ječmena 4 gold. 87 kr. — prosa 5 gold. 85 kr. — ajde 5 gold. 4 kr. — ovsa 3 gold. 36 kr. — Krompir 4 gold. — kr. 100 kilogramov.